

Eline Trollsås, 12.02.2026

Jeg er alenemor til barn på 3. trinn & 9. trinn ved en friskole, og jeg ønsker å dele min erfaring.

For meg handlet ikke valget om å velge bort fellesskolen. Det handlet om å velge det stedet hvor barna mine blir sett, fulgt opp og møtt som den de er. På denne skolen opplever jeg at lærerne kjenner elevene, at det er tett dialog mellom hjem og skole, og at det faktisk er rom for å ta tak i ting før de vokser seg store.

Som alenemor betyr det ekstra mye. Jeg står alene i hverdagen med ansvar, logistikk og oppfølging. Da er det avgjørende for meg å ha en skole som samarbeider tett med meg – ikke en skole hvor jeg føler at jeg må kjempe for å bli hørt. Her opplever jeg støtte. Jeg opplever forståelse. Jeg opplever at vi drar i samme retning.

Jeg tror på prinsippet om at “it takes a village to raise a child”. For meg er denne skolen en del av den landsbyen. Det er voksne rundt barna mine som bryr seg, som følger med og som vil at de skal lykkes – både faglig og sosialt.

Derfor blir jeg oppriktig bekymret når friskoler omtales som et problem eller en trussel. Min erfaring er det motsatte. For noen familier – som min – er dette en løsning som gir trygghet og stabilitet. Det handler ikke om luksus eller eksklusivitet. Det handler om å finne et miljø hvor barnet mitt kan vokse og ha det bra.

Jeg håper utvalget ser at friskoler ikke svekker fellesskapet, men kan være en viktig del av det. Barn er forskjellige. Foreldre står i ulike livssituasjoner. Da trenger vi også ulike muligheter innenfor et ansvarlig og trygt skolesystem.

For meg og mine barn har friskolen vært en styrke – ikke et problem.